

LAIMĖJIMAS

ELLE KENNEDY

ELĖ

Šonas: Gal galim pasikalbėti?

Šonas: Prašau??

Šonas: Kas per šūdas, Ele. Po visko, ką patirėme, nusipelniau daugiau.

Šonas: Juk tu nerimtai, kai sakei, kad viskas baigta, ane?

Šonas: Velnias, ATSAKYK man.

Šonas: Žinai ką? Dėjau. Ignoruoji mane? Ir gerai. Kaip nori.

Penktadienio vakarą išėjus iš universiteto miestelio sporto klubo ir pasitikrinus telefoną, manęs laukė šešios žinutės. Visos nuo Šono, su kuriuo vakar išsiskyriau. Ir nors nepraleidžiu pro akis, kaip žinučių tonas nuo maldavimo pereina į pyktį, labiausiai susitelkiu į gramatinę klaidą.

Po visko, ką patirėme, nusipelniau daugiau.

Patyrėme, ne patirėme. Vargu ar čia pataisė pats telefonas – Šonas nėra didelis proto bokštas.

Gerai, ne visai tiesa. Šį tą išmano puikiai. Pavyzdžiui, beisbolą – rimtai, gali išvardyti krūvą penkiasdešimties metų

statistikos faktų. Bet mokslai – ne jo stiprybė. O pastaruoju metu vaikinai iš jo irgi nekoks.

Niekada nenorėjau būti mergina, kuri vis skiriasi ir taikosi su tuo pačiu vaikinu. Tikrai maniau esanti stipresnė, bet Šonas nepaleidžia manęs nuo pirmo kurso Brajero universitete. Užbūrė stilinga išvaizda ir berniukiška šypsena. Nuostabia kreiva šypsena su duobutėmis skruostuose, pilna pažadų.

Vėl dirsteliu į telefoną, ir nerimas apraizgo mane kaip gebenės pastatus, stovinčius už manęs. Uch. Apie ką jis nori kalbėtis? Vakar pasakėme viską, ką reikėjo. Šnekėjau rimtai sakydama, jog palieku jį, ir išlėkiau su trenksmu iš jo brolijos namo.

Tikrai palieku. Ketvirtas išsiskyrimas per trejus metus. Negaliu taip su savimi elgtis – kentėti šį iškreiptą džiaugsmo ir širdgėlos ratą, ypač kai žmogus, su kuriuo turėčiau kurti ateitį, nusiteikęs mane varžyti. Ir vis tiek skauda širdį. Sunku paleisti tą, kuris taip ilgai buvo svarbus. Dar sunkiau, kai jis atsisako paleisti *tave*.

Atsidususi nuskubu laiptais link grįsto tako, vinguriuojančio po visą universiteto miestelį. Paprastai skiriu laiko pasimėgauti vaizdais – nuostabiais senais pastatais, metaliniais suoliukais ir didžiuliais, šešėlių metančiais medžiais, bet šiandien tenoriu kuo greičiau grįžti į bendrabutį, užsitraukti pledą ant galvos ir pasislėpti nuo pasaulio. Laimei, tikrai galiu tai padaryti, nes kambariokė Hana išvykusi savaitgaliui, vadinasi, nesėdės šalia ir nepamokslaus dėl skandinimosi liūdesyje.

Nors vakar labai ir nepamokslavo. Ne, atsiraitojusi rankoves ėmėsi geriausios draugės pareigų. Man palikus Šoną, Hana iškart laukė bendrame kambarielyje su ledu dėžute,

nosinių pakuote bei dviem buteliais raudonojo vyno ir prasėdėjo su manimi pusę nakties, padavinėdama servetėles ir klausydamasi mano nerišlių kalbų.

Išsiskyrimai *užknisa*. Jaučiuosi tokia nevykėle. Ne, jaučiuosi silpnavale. Paskutinis patarimas, kurį man prieš mirtį davė mama, buvo niekada neatsižadėti meilės. Tiesą sakant, ji kalė man tai į galvą dar gerokai prieš ligą. Nežinau visų smulkmenų, bet namuose niekas neslėpė, kad per aštuoniolika metų mano tėvų santuoka neišvengė duobių. Ir jie atsilaikė. Dėjo pastangų, kad atsilaikytų.

Kaskart prisiminus, jog vakar palikau Šoną, suka skrandį. Gal man reikėjo labiau pakovoti dėl mudviejų? Turiu galvoje, žinau, kad jis mane myli...

Jei mylėtų tave, nebūtų iškėlęs ultimatumo, kužda kimus balsas. Pasielgei teisingai.

Užgniaužia gerklę atpažinus balsą galvoje. Jis tėčio, didžiausios mano atramos. Pasak jo, aš niekada neklystu. Gaila, Šonas apie mane taip nemano.

Likus penkioms minutėms kelio iki Bristolio bendrabučio, kuriame dviejų miegamųjų bute gyvenu su Hana, suburzgia telefonas.

Šūdas. Dar viena žinutė nuo Šono.

Atleisk, kad keikiausi, mažute. Nenorėjau. Tiesiog nusiminiau. Man tu visas pasaulis. Tikiuosi, žinai.

Tada iššoka antra žinutė: *Po paskaitos ateisiu. Pasikalbėsime.*

Sustingstu, mane užlieja panikos banga. Nejaučiu baimės Šonui, bent jau ne fizine prasme. Žinau, nė pirštu manęs nepalies ir niekada nepasius iš pykčio. Tačiau bijau jo gebėjimo užkalbėti man dantį. Jis taip gerai tai moka. Užtenka pavadinti mane *mažyte*, nutaisyti tą žavią šypsena, ir aš prapuolusi.

LAIMĖJIMAS

Mainosi pyktis, baimė ir susierzinimas, iš naujo skaitant žinutes. Jis blefuoja. Juk neateitų nekviestas, tiesa?

Po galais.

Virpančiais pirštais surandu Hanos numerį. Po dviejų signalų pasigirsta ramus geriausias draugės balsas.

– Labas, kas nutiko? Viskas gerai?

Fone girdžiu tyliai kalbant. Moteriškas balsas – Greisė Aivers, Logano mergina. Vadinasi, Hana su savo vaikinu Garetu jau išvažiavusi savaitgaliui į Bostoną. Kvietė ir mane prisijungti, bet atsisakiau, nes nenorėjau būti šuniui penkta koja. Dvi beprotiškai įsimylėjęsios porelės ir aš? Ačiū, ne.

Dabar gailiuosi, kad nepriėmiau kvietimo, nes šį savaitgalį būsiu vienui viena, o Šonas nori *pasikalbėti*.

– Vakare ateina Šonas, – išpyškinu.

Hana aikteli.

– Ką? *Ne!* Kodėl sutikai...

– Nieko nesutikau! Jis net neklausė. Tik parašė man žinutę, kad užsuks.

– Kokio velnio? – iš balso ji atrodo tokia pat nepatenkinta kaip aš.

– Būtent, kokio? – prasiveržia panika. – Negaliu su juo susitikti, Hana. Vis dar jaučiuosi pernelyg pažeidžiama po išsiskyrimo. Jei jis ateis, galiausiai vėl susitaikysiu.

– Ele...

– Kaip manai, jei užgesinsiu šviesas ir užsirakinsiu, gal jis pagalvos, kad manęs nėra namie, ir išeis?

– Žinant Šoną? Lauks už durų visą naktį, – Hana nusi-keikia. – Žinai ką? Nereikėjo man sutikti važiuoti į tas *Bruins* rungtynes. Reikėjo likti namie su tavim. Palauk, tuoj pasakysiu Garetui, kad apsisuktų...

– O ne, – nutraukiu. – Nedrįšk atšaukti kelionės! Tai tavo paskutinė galimybė nuveikti ką nors smagaus.

Hanos vaikas yra Brajero ledo ritulio komandos kapitonas, vadinasi, dabar, prasidėjus sezonui, jo tvarkaraštyje bus vien treniruotės ir rungtynės. Taigi Hana jį matys retai. Neketinu sugadinti jiems retai pasitaikančio laisvo savaitgalio.

– Tik noriu patarimo, – sunkiai nuryju gumulą. – Prašau, pasakyk, ką man daryti. Gal paprašyti Treisės leisti pernaktuoti jos kambaryje?

– Ne, tau verčiau nebūti Bristolyje, jei Šonas klaidžios koridoriais. Gal Megana... Ne, pala, šį savaitgalį atvyksta jos naujasis vaikas, turbūt norės būti vieni, – garsiai mąstydama kalba Hana. – O kaip Stela?

– Ji aną savaitę apsigyveno su Džastinu. Tikrai nenorės netikėtų svečių.

– Sekundėlę luktelk, – dar viena ilga pauzė. Girdžiu Gareto balsą, bet nieko nesuprantu. Tada Hana sugrįžta. – Garetas sako, kad gali šį savaitgalį būti pas jį. Dynas su Takeriu namie, tad jei Šonas susigaudytų, kur tu, ir užsuktų, galės išspirti jį lauk. – Fone vėl pasigirsta murmėjimas. – Gali miegoti Gareto kambaryje, – priduria ji.

Apima dvejonės. Tai tiesiog absurdas. Negaliu patikėti, kad svarstau leisti Šonui išvaryti mane iš savo pačios bendrabučio. Tačiau iškart įsivaizduoju, kaip jis garsiai beldžia į duris. Ar dar blogiau, stovi po langu, kaip skambant filmo *Say Anything* takeliui. O jei jis paleis tą Peterio Gabrielio dainą? Kaip aš jos *nekenčiu*.

– Ar tikrai netrukdyčiau? – klausiu.

– Tikrai. Loganas dabar rašo žinutę Dynui ir Takeriui, kad žinotų. Gali ten eiti, kada tik nori.

Mane užplūsta palengvėjimas, kartu dilgteli kaltė.

– Gal gali įjungti garsiakalbį? Noriu pasikalbėti su Garetu.

LAIMĖJIMAS

– Aišku. Sekundėlę.

Po akimirkos pasigirsta žemas Garetho Grehemo balsas.

– Švari patalynė spintoje, ir turbūt norėsi atsinešti savo pagalvę. Velsė sako, kad maniškės per minkštos.

– Jos ir *yra* per minkštos, – ginčijasi Hana. – Tarsi miegotum ant sutįžusio zefyro.

– Tarsi miegotum ant puraus debesėlio, – pataiso Garethas. – Patikėk, Ele, mano pagalvės super. Bet dėl visa ko atsinešk saviškę.

Nusijuokiu.

– Ačiū, kad įspėjai. Bet ar tu tikras? Nenoriu apsunkinti.

– Viskas gerai. Tik paklupsėk didelėmis mėlynomis akimis prieš Takerį, ir jis paruoš tau skanią vakarienę. A, ir Loganas liepė Dynui prie tavęs nelįsti, tai būk rami, nesvilins jis tavęs žvilgsniais.

Kurgi ne. Dynas Heivardas Di Lorentis yra didžiausias mergišius pasaulyje. Kaskart susitikus vis bando įlįsti į kelnaites. Ir net negaliu dėl to jaustis kuo nors ypatinga, nes jis lenda į *visų* kelnaites.

Tačiau dėl to nesuku galvos. Žinau, kaip susitvarkyti su Dynu, o Takeris puikiai pasitarnaus kaip užtvara tarp manęs ir jo sekso apsėsto kambarioko.

– Labai ačiū, – sakau Garethui. – Rimtai. Lieku skolinga.

– Ką jau čia.

– Parašyk, kai būsi ten, gerai? – priduria Hana. – Išjunk telefoną, kad Šonas negalėtų tavęs persekioti.

Ar minėjau, kaip smarkiai myliu savo draugę?

Atsisveikinu jausdamasi daug geriau. Gal ir protinga savaitgaliui dingti iš bendrabučio. Galiu pažvelgti į tai kaip į nedideles atostogas nuo visko, kelias dienas pravedinti galvą ir susidėlioti mintis. Ir kol šalia Dynas su Takeriu,

nejausiu pagundos skambinti Šonui. Šį kartą mums reikia išsiskirti galutinai. Visiškai jokio kontakto, bent porą savaitių. Ar mėnesių. Ar metų.

Tiesą sakant, nežinau, ar atlaikysiu šį išsiskyrimą. Mylėjau tą vaikiną ilgus metus. Ir buvo tikrai puikių akimirų. Kaip tą kartą, kai Šonas man susirgus pasirodė prie durų su sriuba. Ar kai jis...

Atsargiai, regresas!

Galvoje skamba pavojaus varpai, įspėdami apie kvailumą. Ne. Neleisiu sau suskysti. Kas kad jis sugebėdavo pasielgti gražiai. Deja, kaip paaiškėjo vakar, moka ir priešingai.

Pasitempiu ir paspartinu žingsnį, pasiryžusi laikytis plano. Tarp mūsų su Šonu viskas baigta. Dabar negaliu jo matyti, jam rašyti ar daryti ką nors, dėl ko atsidurčiau šalia.

Pirmoji diena be Šono oficialiai prasidėjo.

DYNAS

Penktadienio vakaras, o aš išsidrėbęs svetainėje ant sofos gurkšnoju alų, kol dvi šviesiaplaukės – dvi labai karštos, labai nuogos šviesiaplaukės – laižosi priešais mane. Pasaka, ne gyvenimas.

– Geriausias mano vakaras, – nutęsiu. Žvilgsnis prikautas prie Kelės rankų, kai šios slysta prie stangrių Mišelės krūtų. Kelei jas spustelėjus suaimanuoju. – Būtų dar geresnis, jei jūs, damos, vakarėlį perkeltumėt arčiau manęs.

Jos kiek gaudydamos kvapą atsiskiria ir nusijuokusios pažiūri mano pusėn.

LAIMĖJIMAS

– Parodyk, ar verta, – paerzina Kelė.

Pakeliu antakį, tada suimu už kieto kaip akmuo koto. Lėtai trukteliu.

– Ar šito užteks?

Mišelė pirmoji atslenka prie manęs, krūtys siūbuoja, užpakalis sulinguoja, jai užlipus man ant kelių ir pabučivus į lūpas. Po akimirkos šalia įsitaiso Kelė, jos šiltos, minkštos lūpos įsisiurbia man į kaklą. O Dieve. Aš toks kietas, kad net skauda, bet šios dvi deivės pasiryžusios priversti mane maldauti. Kankina bučiniai. Ilgais, svaiginamais ir drėgnais, pašėlusiais liežuviais, tiksliais lyžčiojimais ir švelniais krimstelėjimais, kad išvestų mane iš proto.

Norėčiau pasakyti, kad šis nepadorus nuotykis man nauja patirtis ar kad pislio pravardė, kurią man prilipdė komandos draugai, yra perdėta. Bet ne, patirtis ne nauja ir pravardė ne be reikalo. Mėgstu dulkintis. Dulkinuosi dažnai. Prisipažįstu.

Suaimanuuju Kelės pirštams apglėbus penį.

– Dieve. Ir kaip man taip pasisekė?

– Čia dar jokia sėkmė, – atkerta Mišelė, persimesdama ilgus plaukus per petį. – Pirmas nebaigsi, pamiršai?

Ji teisi, daviau pažadą ir ketinu laikytis. Kad ir ką apie mane galvotų mulkiai draugai, man sekse svarbiausia moteris. Arba šiuo atveju *moterys*. Gražios ir geidulingos, norinčios ne tik manęs, bet ir viena kitos.

Ei, dangau? Čia Dynas Di Lorentis. Ačiū, kad leidai apsilankyti.

– Tai turbūt reikėtų jau ir pradėti, – sakau, tada nuleidžiu Mišelę ant pagalvės ir priartėju lūpomis prie krūtų.

Suimu už spenelio ir stipriau pačiulpiu, jos klubai šokteli nuo sofos, kai ji suaimanuoja. Žvilgsnio periferijoje šmėsteli

šešėlis. Pasilenkusi šalia manęs Kelė palaižo kitą Mišelės spenelį. O Dieve šventas! Mano aimana galėtų prikelti ir numirėlį.

Kelė pakelia akis ir nusišypso man.

– Pamaniau, praverstų pagalba, – ji bučiniaus barsto plokščią Mišelės pilvą link draugės tarpkojo.

Pamirškite rojų. Čia nirvana.

Seku Kelės taku, lūpomis keliauju per įdegusią odą ir gundančius iškilumus, kol pasiekiu vietą, dėl kurios burnoje ima kauptis seilės. Kelės liežuvis jau ten. Dangau aukščiausias. Nesu tikras, kad sugebėsiu susivaldyti tiek ilgai, kad abiem suteikčiau po orgazmą. Ir taip jau ties riba.

Ignoruodamas tvinksnėjimą papildėje, pasilaižau apatinę lūpą, tada artėju prie Mišelės lyties ir... pasigirsta prakeiktas skambutis į duris.

Eina šikt. Ištiesiu kaklą spintelės pusėn. Skaitmeninis laikrodis rodo pusę devynių. Bandau prisiminti, ar sakiau kam iš vaikinų, kad gali šįvakar užsukti, bet šiandien su kambariokais nesikalbėjau, ir jie visi išvykę. Garetas ir Loganas su merginomis senokai išvažiavę į Bostoną, o Takeris nusivedė kažkokią paną į kiną.

– Nepamirškite, kur baigėm, – žaismingai lyžteliu Mišelei šlaunį, tada pakylu nuo sofos ir ieškau trumpikių.

Paslėpęs penį, nuskubu koridoriu prie lauko durų. Pamatęs, kas stovi prieangyje, primerkiu akis.

– Lėlyte, tu visai ne laiku, – sakau Hanos geriausiai draugei. – Tavo bičiulė išvažiavusi. Užei sekmadienį, – ir jau noriu užverti duris. Taip, aš nemandagus šunsnukis.

Deja, šviesiaplaukė ant durų slenksčio spėja į tarpdurį įkišti vieną juodą sniego batą.

LAIMĖJIMAS

– Nebūk šiknius, Dynai. Juk žinai, kad savaitgalį būsiu čia. Mano antakiai šauna aukštyn.

– Èè, ką? – pasižiūriu į ją atidžiau ir tada pastebiu ant peties kabančią išsipūtusią kuprinę. Ir rožinį lagaminą su ratukais šalia kojų.

Elė Heis giliai atsidūsta.

– Loganas rašė tau apie tai. O dabar įleisk. Šalta.

Pakreipiu galvą. Tada ne itin švelniai išspiriu jos koją iš tarpdurio.

– Palauk čia. Tuoj grįšiu.

– Tu gal *juokauji*...

Duryš užsidaro ir nutildo jos pasipiktinimą.

Tramdydamas susierzinimą nuleikiu atgal į svetainę, kur Mišelė su Kele net nepastebi, kad sugrįžau, – jos pernelyg įnikusios į glamones. Užtrunku beveik minutę, kol susirandu telefoną, ir, kai galiausiai pagriebiu jį nuo grindų, sužinau, kad Hanos draugė nemelavo.

Ekране penkios naujos žinutės, taip jau nutinka, kai tave apsupusios dvi karštos merginos. Seksas trise svarbiau už telefoną. Akivaizdu.

Loganas: Ei, seni, Velsės draugė Elė šį savaitgalį praleis mūsų bute.

Loganas: Laikyk pimpalą kelnėse. Mums su Gariu nesinori sudaužyti tavęs kaip obuolio, jei ką nors pamėgintum. Tačiau Velsė gali būti nusiteikusi smurtauti. Taigi: pimpalas = kelnės = nelįsk prie viešnios.

Hana: Elė pagyvens su jumis iki sekmadienio. Jai dabar labai sunku. Nemėgink ją pasinaudoti, arba būsiu labai nelaiminga. O tu to nenori, ane?

Suprunkščiu. Hana diplomatiška kaip visada. Greitai permetu akimis likusias dvi žinutes.

Garetas: Elė miegos mano kambaryje.

Garetas: Tavo kotas lieka tavo kambaryje.

Dieve, ko čia visi kaip apsėsti dėl mano penio?

Ir būtinai taip ne laiku? Graudžiai pažvelgiu į sofą. Kelės pirštai kaip tik ten, kur norėčiau, kad būtų mano.

Atsikrenkštus merginos sužiūra į mane. Mišelės akys apdujusios nuo itin ypatingo draugės dėmesio.

– Tikrai nenoriu to daryti, bet jums teks išeiti, – pasakau. Jos išpučia akis.

– Nesupratau? – Kelė lepteli.

– Už durų stovi netikėtas svečias, – suniurnu. – Vadinasi, šis namas ką tik tapo N-14 zona.

Mišelė suprunkščia.

– Nuo kada tau rūpi, kad kas nors pamatys tave dulkinantis?

Tiesa. Paprastai man nusispjaut, ar kas mato. Dažniausiai taip net smagiai. Bet negaliu rengti orgijų prie Hanos draugės. Arba prie Hanos ir Greisės. Vaikinams tai jokio skirtumo. Jie žino, kaip būna. Tačiau Garetui ir Loganui tikrai nepatiktų, jei vesčiau iš kelio jų merginas. Užmezgę rimtus santykius, mano buvę bendražygiai staiga tapo šventuoliais. Tiesą sakant, liūdna.

– Tas svečias yra glėžna gėlelė, – tariu sausai. – Turbūt nualptų pamačiusi mus tris kartu.

– Visai ne, – pasigirsta irzlus Elės balsas iš koridoriaus.

Aš irgi suirztu. Ta paukštytė tiesiog užėjo kaip į savo namus? Na jau ne.

Dėbteliu į ją.

– Sakiau palaukti lauke.

– O aš sakiau, kad man šalta, – atšauna Elė. Ir, regis, jai vis vien, kad už kelių žingsnių dvi nuogos merginos.

Mano viešnios stebi Elę tarsi bakteriją po mikroskopais. Tada suraukusios nosis abejingai nosisuka. Mano draugijoje panos dažnai ima konkuruoti tarpusavyje, bet akivaizdu, kad šitos nelaiko Elės varžove.

Ir nieko keisto. Ji vilki pūstą juodą striukę, avi aulinius batus, mūvi pirštines, šviesūs plaukai kyšo iš po megztos raudonos kepurės. Dabar pirma lapkričio savaitė – sniego dar nėra, ore vos jaučiasi šaltukas, kam šitaip apsimuturiuoti? Nebent būtum išprotėjusi. Ir pradedu įtarti, kad Elė tokia ir yra, nes ji drąsiai įžingsniuoja į svetainę ir klesteli į fotelį priešais sofą.

Atsisegusi striukę dirsteli į mano viešnias, tada atsigręžia į mane.

– Kodėl tau neperkėlus savo vakarėlio į antrą aukštą? Aš pabūsiu čia ir pažiūrėsiu kokį nors filmą.

– Arba tu gali eiti į Gareto kambarį ir žiūrėti ten, – pabrėžtinai sakau. Tačiau, po teisybei, koks skirtumas. Ji jau sugadino nuotaiką, ir kvailioti su dviem panelėmis nebepatogu, kai namie tik aš ir Hanos geriausia draugė.

Atsidusęs atsigręžiu į merginas.

– Nukeliam kitam kartui?

Nė viena nepuola prieštarauti. Matyt, panelė Elė ne tik sugadino nuotaiką; ji išdegino prakeiktą žemę ir padengė ją druska, kad seksualinis susijaudinimas niekada nebesuvešėtų.

Elė visai nekreipia dėmesio į besirengiančias merginas. Ji susikaupusi vyniojasi iš tūkstančio žemiškų drabužių

sluoksnių ir kabina juos ant fotelio porankio. Baigusi rengtis iki juodų tamprių ir dryžuotos didinto dydžio palaidinės, ji atrodo gerokai plonesnė ir negaišdama laiko patogiai įsitaisto minkštame fotelyje.

Palydžiu Kele su Mišele iki durų, kur jos užbučiuoja mane, tada primena nepamiršti apie nukeltą susitikimą. Joms išėjus, lieku ištinusiomis lūpomis ir medžiu kelnėse.

Grižtu į svetainę suraukta mina, kurios niekaip negaliu atsikratyti.

– Buvo smagu, ką? – užsipuolu.

– Kas smagu?

– Sutrukdyti man pasidulkinti.

Elė nusijuokia.

– O tai ko negalėjai nusivesti blondinės ir blondinėsnės į viršų? Dėl manęs nereikėjo jų išspirti.

– Tikrai manai, kad galėčiau užsiimti seksu, kol tu sėdi apačioj?

Sulaukiu dar vieno juoko pliūpsnio.

– Tu dulkinies *viešumoje*. Nuolatos. Kodėl rūpi, kad aš esu čia? – ji susimąsto. – Nebent tau problema eiti į savo kambarį. Hana sakė, kad visada kvailioji svetainėje. Kaip čia suprast? Tavo lovoje yra blakių ar kas?

Sugriežiu dantimis.

– Ne.

– Tai ko nenori ten užsiimti lovos linksmybėm?

– Nes... – užsikertu, vėl išspaudžiu grimasą. – Ne tavo reikalas. Ir išvis, kodėl tu čia? Bristolis užsidegė?

– Slepiauosi, – atremia, tarsi turėčiau suprasti. Ir apsidairo po svetainę. – Kur Takeris? Garetas sakė, kad bus.

– Išėjęs.

Mergina papučia lūpas.

LAIMĖJIMAS

– Tai ne kažką. Jis tikrai būtų su manim pažiūrėjęs filmą. Bet, spėju, tiksi ir tu.

– Sutrukdam man dulkintis ir dabar tikiesi, kad leisiu su tavim laiką?

– Patikėk, su tavim noriu mažiausiai, bet šiuo metu man kritinė padėtis, o čia esi tik tu. Turi palaikyti draugiją, Dynai. Kitaip iškrėsiu ką nors tikrai kvailo ir sugriaušiu sau gyvenimą.

Regis, Hana sakė, kad Elė studijuoja dramą. Aha. Tikra tiesa.

– Prašau?

Ji nutaiso maldaujantį veidelį. Visada jaučiau silpnybę didelėms mėlynoms akims. Ypač kai jos priklauso dailioms blondinėms su gražiais papais.

– Tiek to, – nusileidžiu. – Pabūsiu su tavim, gerai?

Elė nušvinta.

– Kokį filmą žiūrime?

Užgniaužiu aimaną. Penktadienio vakaras iš karšto sekso trise pavirto į darželį su geriausio draugo merginos geriausia drauge. Ai, ir man vis dar stovi po tų Kelės ir Mišelės atsisveikinimo bučinių.

Sušiktai nuostabu.

Sudomino? Pirkite knygą

LAIMĖJIMAS

bene geriausia kaina **ČIA**

Elę Heis ištiko krizė. Studijos artėja prie pabaigos, o ji vis dar neįsivaizduoja, ką veiks baigusi mokslus. Dar blogiau, širdis sudaužyta pasibaigus ilgalaikiams santykiams. Pašėlęs seksas be įsipareigojimų tikrai neišspręs jos bėdų, tik kad žavingajam Dynui Di Lorenčiui, ledo ritulio žvaigždei, neįmanoma atsispirti. Tačiau tik vieną kartą, nes, nors ateitis ir neaiški, joje vienkartinį sekso nuotykių karaliui vietos nėra.

**Jis žino,
kaip laimėti
ir ant ledo,
ir už jo
ribų...**

Dynas visada gauna, ko nori. Merginų, pažymių, merginų, pripažinimo, merginų... taip, jis tikras mergišius ir dar nesutiko tokios, kuri jam atsispirtų. Iki Elės. Vieną naktį aštraliežuvė šviesiaplaukė sudrebina visą jo pasaulį – ir dabar ji nori likti draugais? Ne. Niekas nebaigta, kol jis nepasako. Dynas meta visas pastangas jai užkariauti, bet įvykus dideliems pokyčiams ima svarstyti, kad gal metas nustoti vaikytis pergalių ir... siekti meilės.

**„New York Times“ bestseleris ir „TikTok“
sensacija! Pasiruoškite pasinerti į dar
vieną įtraukiantį garsios rašytojos
Elle Kennedy meilės romaną.**

